

Ένα σημαντικό έργο τέχνης με πρωτοβουλία της Εθνικής στην καρδιά της Αθήνας

Το έργο σύγχρονης τέχνης «Μετέωροι Βηματισμοί», το οποίο είναι τοποθετημένο στον υπαίθριο χώρο του Μεγάρου Καρατζά της Εθνικής Τράπεζας και αποτελεί δημιούργημα της διακεκριμένης εικαστικού Μαρίας Λοϊζίδου, εγκαινίασε χθες η Υπουργός Πολιτισμού Λίνα Μενδώνη.

Το Μέγαρο Καρατζά (στη συμβολή οδών Αιόλου και Σοφοκλέους) αποτελεί εμβληματικό σύγχρονο κτήριο Διοίκησης της Εθνικής Τράπεζας το οποίο σέβεται και αναδεικνύει τα αρχαιολογικά ευρήματα στο έδαφός του - την «Αχαρνική Πύλη» από την οποία ξεκινούσε η Αχαρνική Οδός και οδηγούσε στους βόρειους δήμους της Αττικής.

Το έργο «Μετέωροι Βηματισμοί» της Μαρίας Λοϊζίδου, τοποθετούμενο πάνω από τα αρχαιολογικά ευρήματα του Μεγάρου Καρατζά, έρχεται να συμπληρώσει και να ενισχύσει αυτή τη σχέση, δημιουργώντας μια εικαστική παρέμβαση που δεν επιβάλλεται στον χώρο, αλλά τον αναδεικνύει. Με αφετηρία την έννοια του δρόμου ως τόπου κίνησης, συνάντησης και συλλογικής μνήμης, το έργο λειτουργεί ως γέφυρα ανάμεσα στο παρελθόν και το παρόν, εντάσσοντας τον αρχαιολογικό χώρο στη σύγχρονη εμπειρία της πόλης.

Η πρωτοβουλία της Εθνικής Τράπεζας για την υλοποίηση του έργου εντάσσεται στη διαχρονική στρατηγική της για τη στήριξη της Τέχνης και του Πολιτισμού.

Δηλώσεις

Στην εκδήλωση των εγκαινίων, η Υπουργός Πολιτισμού **Λίνα Μενδώνη**, δήλωσε χαρακτηριστικά: *«Η Μαρία Λοϊζίδου μια εκ των επιφανών σύγχρονων εικαστικών, έχει τοποθετήσει το κεντρικό τμήμα του έργου, στο σημείο που ο υποκείμενος του κτηρίου αρχαιολογικός χώρος διασχίζεται από την Αχαρνική οδό, μια βασική οδική αρτηρία που ξεκινούσε από τις πύλες του αρχαίου τείχους και οδηγούσε στους βόρειους δήμους της Αττικής».*

Η εγκατάσταση συνομιλεί με τα αρχαία κατάλοιπα, υποβάλλοντας την εικόνα της πόλης ως συνέχειας. Ο δρόμος, άλλωστε, και η πλατεία υπήρξαν ανέκαθεν ο κατ' εξοχήν δημόσιος χώρος. Και το χαρακτηριστικό αυτό προσλαμβάνει ιδιαίτερη σημασία στην Αθήνα, καθώς αποτελούν και τον κυριότερο χώρο του δήμου, με την αρχαία του έννοια, των πολιτών, με τον συμβολισμό της κίνησης και της στάσης και, κυρίως, της δημοκρατικής συνύπαρξης».

Στην περίπτωση των “Μετέωρων Βηματισμών” έρχεται να τονιστεί η διαδρομή των ιδανικών της δημοκρατίας από την αρχαιότητα έως τις μέρες μας. Αλλά και οι σύγχρονες προκλήσεις που αντιμετωπίζουν, καθώς η οικουμενικότητα των αξιών που συνδέονται με την ώριμη δημοκρατική συμβίωση κλονίζεται, ενώ η πολιτική, στον δυτικό κόσμο που αποτελεί τον θεματοφύλακά τους, μένει συχνά μετέωρη στις αγωνίες και τις αναζητήσεις των πολιτών, οι οποίοι αναζητούν και εκείνοι, ατομικά και συλλογικά, τον βηματισμό τους σε έναν κόσμο που μεταβάλλεται με ιλιγγιώδη ταχύτητα και, συχνότατα, προς άγνωστες κατευθύνσεις».

Ο Διευθύνων Σύμβουλος της Εθνικής Τράπεζας **Παύλος Μυλωνάς**, τόνισε σχετικά, μεταξύ άλλων: «Το έργο “Μετέωροι Βηματισμοί” επιδιώκει να αναδείξει τον αρχαιολογικό χώρο ως ζωντανό κομμάτι της σύγχρονης πόλης. Έμπνευση αποτέλεσε η αρχιτεκτονική του Μεγάλου Καρατζά, που με μοναδικό τρόπο αναδεικνύει τα αρχαία ευρήματα στο έδαφός του. Το έργο λειτουργεί ως μια γέφυρα που συνδέει το παρελθόν με το παρόν και μας προσκαλεί να σκεφτούμε την πορεία του ανθρώπου μέσα στον χρόνο. Πρόκειται για μια ακόμη πρωτοβουλία της Εθνικής Τράπεζας που επιβεβαιώνει τη δέσμευσή μας για τη στήριξη του πολιτισμού και της σύγχρονης καλλιτεχνικής δημιουργίας».

Αναφερόμενη ειδικότερα στο έργο της «Μετέωροι Βηματισμοί», η ίδια η διακεκριμένη καλλιτέχνηδα **Μαρία Λοϊζίδου**, επισήμανε: «Επιτρέψτε μου να εκφράσω τη συγκίνηση και τη χαρά μου που το έργο αυτό συμπεριλαμβάνεται στην συλλογή της Ε.Τ την οποία και συγχαίρω θερμά για τη στήριξη του πολιτισμού και της τέχνης περισσότερο από ένα αιώνα! Η απόφαση από μόνη της για τη δημιουργία ενός έργου σύγχρονης τέχνης στο δημόσιο χώρο είναι πρωτοπόρα και απαιτεί τόλμη, πόσο μάλλον όταν ο δημόσιος χώρος συνδέεται με τις αρχαιότητες».

Πολύ περισσότερο τις μέρες μας και με τα όσα διαδραματίζονται γύρω μας, μια κατάσταση που μας σακατεύει, η τέχνη διατρέχοντας την ανθρώπινη οικειότητα εξασφαλίζει συνθήκες που διαμορφώνουν τον τρόπο με τον οποίο κινούμαστε και υπομένουμε, και δημιουργεί νόημα στην αντίσταση του ανθρώπου απέναντι σε κάθε μορφή βίας.

Από τη μια η κατανόηση του βιώματος προκειμένου να ερμηνευτεί χρειάζεται χρόνο και από την άλλη αντιλαμβανόμαστε το έργο τέχνης ως κάτι που δεν είναι αλλά δυνατοποιείται να λειτουργήσει προς τη μία ή την άλλη κατεύθυνση, στη σύνδεση της με τα γεγονότα που μας περικλείουν και λειτουργούν παράλληλα, μαζί με τον κόσμο όλο, μαζί μας. Τα γεγονότα συνδέονται μεταξύ τους για να φωτίσουν πώς οι ιστορικές δυνάμεις αποτυπώνονται σε σώματα, υλικά, και προσωπικές αφηγήσεις. Κυρίως όταν πρόκειται για έργο στο δημόσιο χώρο, όπου έναντι της καθημερινότητας της χαράς αλλά και του τραύματος και της δυσκολίας συνυφαίνει προσωπικές εμπειρίες με παγκόσμιες ιστορίες».